

НАШ ДОМ

Къщата на **Кичка Богурова** в Лас Вегас
Цикламата излиза на мога при гамаските
Интериори с характер в 2 ресторанта

мансардата
на
**Елена
Иончева**
и Сергей
Станишев

BG
мебелите
бягат
от
сивотата

МАРТА ВАЧКОВА С НОВА РУБРИКА - АСТРОСЪВЕТИ ЗА ДОМА

ТЪРГОВСКА МЕБЕЛНА ВЕРИГА
НОВ ДОМ
Синтезис

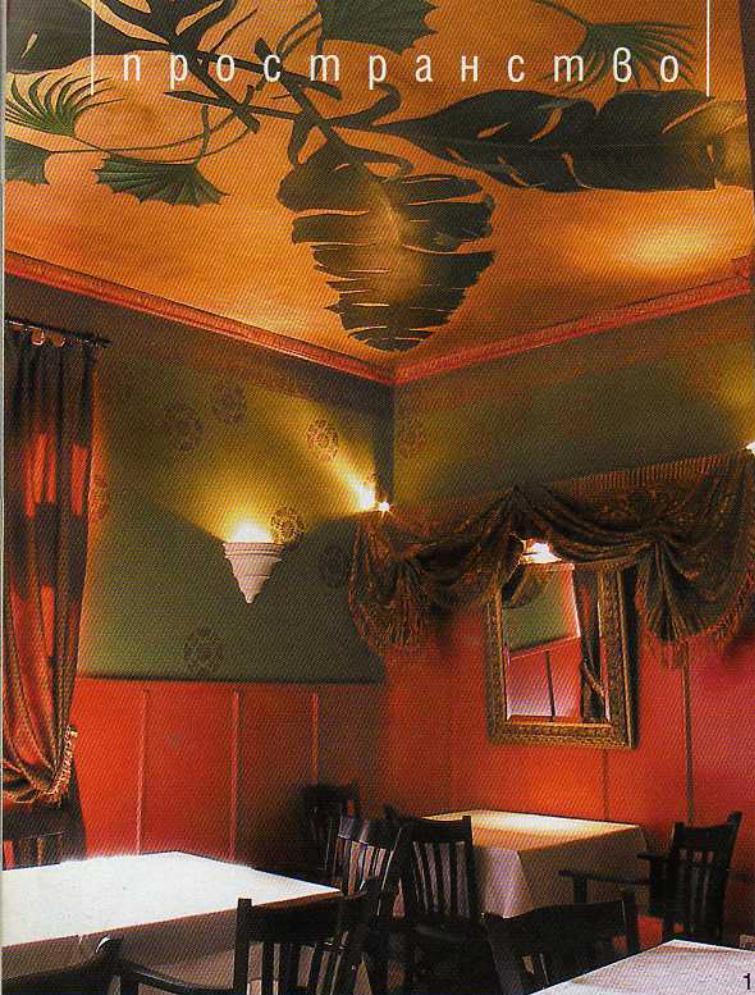
Fractalis™
декоративни бои и мазилки

YTONG
рационалното решение

АРХИТЕКТУРА-СТРОИТЕЛСТВО-ОБЗАВЕЖДАНЕ
СТРОИКО
СПЕЦИАЛИЗИРАНО ИЗЛОЖЕНИЕ

БАТО
ЖИЛИЩА, ХОТЕЛИ,
ОФИСИ, ДОГРАМА

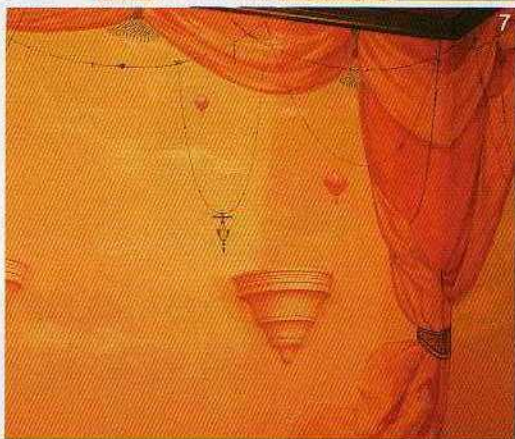
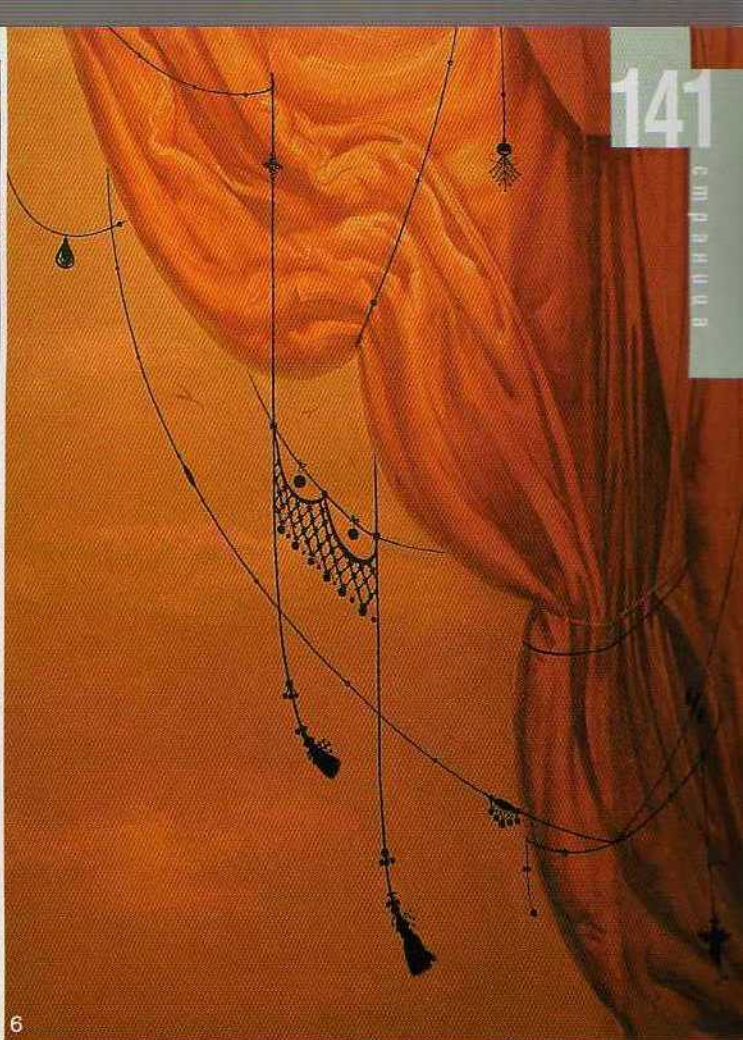
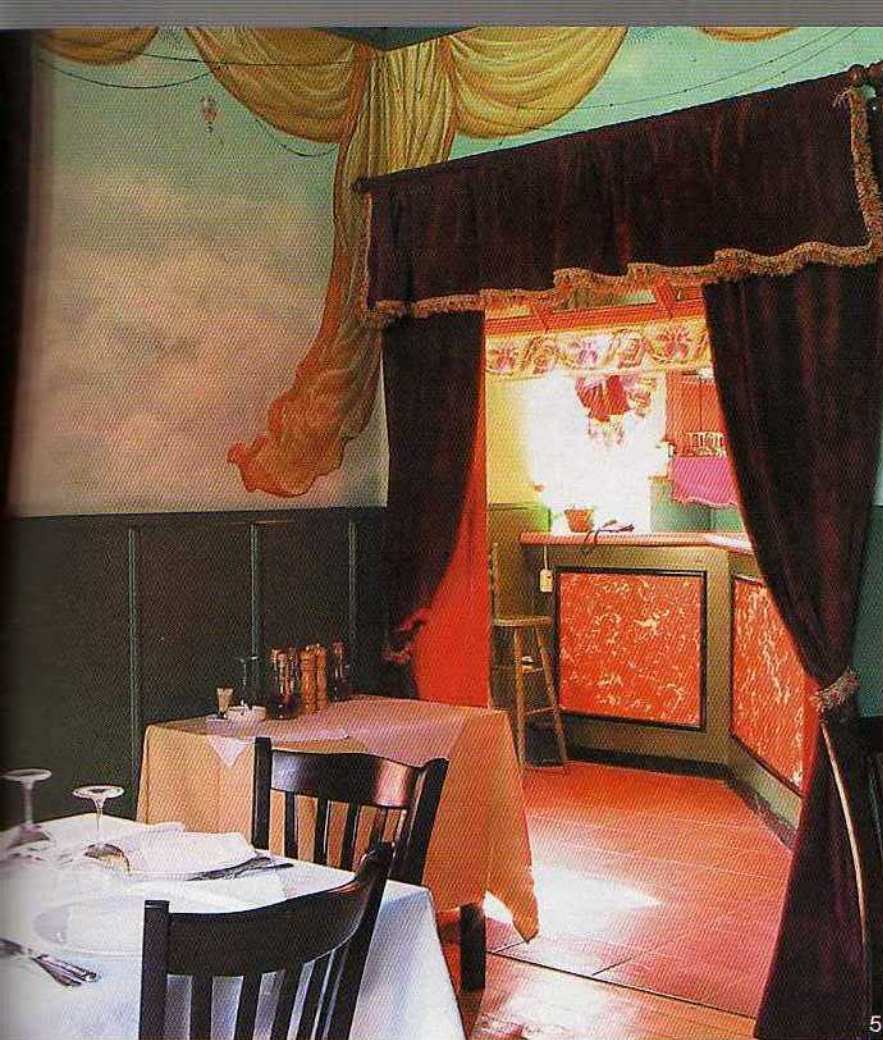

1. Зала „Наполеон III“ - акцент в декорацията са тежките завеси, чиито краища се свлчат по земята. Всичко трябва да е пишно
- 2, 4. В изчистения и строг стил на зала „Помпей“ е позволена само деликатна рисувана декорация
3. Барът е тапициран с рафинираните платове на Vaguelie - емблематична марка за тапицерите в аристократичните домове
5. Входът към зала „Шатрата“
- 6, 7. Детайли от ориенталската шатра, създаващи илюзията за лек ветрец
8. Вградената камина в илюзорната шатра - шегичка на декоратора

Рубрика на **Михаела Петрова**

Домът може да е нашата крепост, но каквото и да си говорим, крчмата е най-античната „сцена“, на която играем своите малки и големи роли. Или с други думи - излизаме (Out) от дома, за да влезем (In) в пространството, което дефинира нашите критерии за естетика, среда, вкусове и предпочитан начин на живот.

Неслучайно, преди да погледнем към менюто и цените, сме привлечени или отблъснати от нещо друго. И това е интериорът. Впрочем френската дума decorateur означава буквално „сценограф на живеенето“. Така че, когато вземете на сериозно решението, което всеки българин е вземал поне веднъж в живота си: „Ще отворя крчма“, имайте предвид, че само интериорът ще я превърне в уникално място. Какъвто декорът - такава и „piesата“, т.е. кръгът от хора, които ще нарекат вашия ресторант „моето заведение“.

снимки: личен архив на Борис Делчев

„Пруст би се изкефил да изпуши една лула тук“, казва ми декораторът на софийския ресторант „Вагабонт“ Борис Делчев. Впрочем той е завършил Академията за изящни изкуства в Париж, декорирал е шикозната сграда „Льо Флорестан“ в Монте Карло, приемните салони на френски аристократи, реновира е сгради от XIX в. в Ню Йорк, а в момента декорира уникална къща за гости (палат е далеч по-точна дума) в Маракеш. Знам, че тази декорация не е типична за кръчмите, които приемате свойски, както знам, че „Ориент експрес“ не е имал спирка в България. Но със или без наше участие XIX век с неговото декадентство (нещо против филма „Мулен Руж“?) е кръстопътен между старите и новите стилове. И всичко, което познаваме като „еклектизъм“ - смесването на стилове, дори изчистените линии на модерното изкуство, - са само клончета, тръгнащи от този голям културен кръстопът. Истината е, че ако искаш да си авангарден, трябва да стигнеш до точката, от която тръгва всичко. Само ако черпиш идеи от тази епоха, е възможно да сложиш картина на Пикасо сред интериор в стил Луи XIV“ - твърди Борис Делчев, докато ме развежда из помещенията на ресторант „Вагабонт“.

За да прелее стиловете между Входа, бара и първата зала, една част от бара е тапицирана с извънредно скъп плат, произведен в Европа за облицовка на стените и комплектуването

им със завеси в същия десен.

Зала „Шатрата“ - онази, в която Пруст би се изкефил да изпуши една лула. Типична за илюзионизма на бароковата декорация - в декора се вливат измамни перспективи и изображения. Стените и таванът са небе, по което летят балони с кошове, а над главата ти е опъната шатра в ориенталски стил. Залата наистина изглежда много по-просторна. И имаш чувството, че леко ти подухва.

Зала „Наполеон III“, или „Декадентката“ - таванът е декориран с палмови листа, шедьовър от периода на романтичните илюзии на Запада по отношение на Ориента. (Такива листа има на купола на павилиона в Брайтън, Англия.)

Зала „Помпей“ - строга естетика, изчистени линии, наситен червен цвят, загатнат средиземноморски колорит.

Впрочем има още една причина да представя първо този декор. В превод „вагабонт“ означава пътешественик, с нюанс на нещо бохемско. А разликата между туриста и пътешественика е следната: туристът приема без възражения цивилизацията, сред която попада, а пътешественикът вагабонт, роден именно в декадентската епоха, сравнява различните цивилизации и отхвърля онези елементи, които не му допадат. В най-общи линии такава е разликата и между кич и еkleктика. А когато се заемаш с интериор на пространство, което ще бъде посещавано от много хора, тази малка разлика не бива да се пренебрегва. ■